

RICHARD WEBSTER

VŠETKO O AURE

Ako rozoznávať, interpretovať, posilňovať a uzdravovať auru

NOXI

VŠETKO O AURE

RICHARD WEBSTER

VŠETKO O AURE

NOXI

Richard Webster
THE COMPLETE BOOK OF AURAS
Learn to See, Read, Strengthen & Heal Auras

Copyright © 2010 by Richard Webster
Translation © 2013 by Tatiana Sedová
Jacket design © 2013 by Emil Křížka
Slovak edition © 2013, 2013 (elektronická verzia) by NOXI, s.r.o. All rights reserved

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy nesmie byť bez písomného súhlasu vydavateľstva Llewellyn Publications reprodukováná – mechanicky, elektronicky či akýmkoľvek ďalšími prostriedkami vrátane kopírovania a zverejnenia na internete s výnimkou stručných citácií uverejnených v recenziách a článkoch.

Z anglického originálu preložila PhDr. Tatiana Sedová, CSc.
Redigovala Mgr. Jarmila Fundárková.
Obálku navrhol Emil Křížka.
Vydalo vydavateľstvo NOXI, s.r.o., Bratislava v roku 2013
ako svoju 59. publikáciu v elektronickej podobe

ISBN 978-80-8111-181-5

*Venujem dvom mimoriadnym priateľom,
TC Tahoe a Lesley Lange*

OBSAH

Úvod	9
Čo je aura?	19
Ako vnímať a uvedomovať si auru	29
Ste dúha	39
Čakry	53
Ako auru rozoznávať zrakom	83
Ako posilniť svoju auru	103
Aura v zdraví a uzdravovaní	119
Ako využívať auru, aby ste dosiahli svoje ciele	135
Ako aura môže upevniť vašu vieru	155
Prečo byť tuctový?	169
Aury domácich miláčikov	177
Ako interpretovať auru	185
Záver	204
Odporúčaná literatúra	206
Index	209

ÚVOD

Keď som začínal pracovať, o mojom prvom šéfovi sa vo firme povrávalo, že vždy spozná, keď nejaká žena z kolektívu otehotnie. Vždy, keď sa to stalo, rozprával nám o tom v bufete a všetci sme netrpezlivo vyčkávali, aby sme zistili, či mal pravdu. Vždy ju mal. O týždeň, mesiac alebo neskôr, keď mladá žena oznámila, že je tehotná, len dala na známosť to, čo už každý vedel. Keď som to párkrát zažil, spýtal som sa ho, ako to robí. Odvetil, že tehotná žena vyžaruje zvláštnu žiaru, ktorú vždy dokáže rozpoznať.

„Vidím to po celý čas,“ povedal. „Vždy, keď sa prechádzam po ulici, dívam sa na mladé ženy. Viem povedať, či sú smutné, šťastné, zamilované alebo tehotné, výlučne na základe žiary okolo ich tváří. Je to ľahké – hocikto to dokáže.“

Hoci môjho šéfa by asi prekvapilo, keby počul, že videl aury týchto mladých žien, lebo podľa toho, čo viem, jeho záujem o tému nikdy nepresiahol určenie ich gravidity; oči-vidne mal istý stupeň povedomia o aure.

Ak si už raz uvedomíte auru, dokážete všetko, čo môj bývalý šéf – a oveľa viac. Schopnosť rozpoznávať a vnímať auru mnohorako posilní váš život a umožní vám, aby ste pomáhali iným viac než predtým.

V priebehu dejín niektorí ľudia dokázali identifikovať

auru. Pravdepodobne najstaršie zobrazenia aury možno nájsť na starovekých kamenných rytinách v regióne Val Camonica na severe Talianska. Tieto reliéfy zobrazujú ľudí, ktorí akoby mali na hlavách zvláštne prikrývky. Niektorí ľudia tvrdia, že to dokazuje návštevu bytostí z iných planét na Zemi pred tisíckami rokov. Lenže niektoré postavy na týchto obrazoch vyzerajú skôr tak, akoby ich hlavy obklopovali plamene a je teda pravdepodobné, že ide o zobrazenie aury ľudí.

V Biblii sú aspoň tri pasáže, ktoré, ako sa zdá, opisujú auru. „A keď Aron a Izraeliti uvideli, že Mojžišovi žiari tvár, báli sa k nemu prístupit. (Exodus 34: 30) Matúš v *Premene Krista zaznamenal*: „Tvár mu zažiarila sťa slnko, a jeho odev zbelel ako svetlo“ (Matúš 17:2). Keď Šavel, z ktorého sa neskôr stal sv. Pavol, bol na ceste a blížil sa k Damašku, „odrazu ho zalialo svetlo z neba“ (*Skutky apoštolov*, 9.3).

Naozaj, už pred kresťanstvom umelci začali so zobrazovaním aureoly okolo svätcov, martýrov, anjelov, umelci starovekého Egypta, Grécka, Ríma a Indie obkreslovali svojich najspirituálnejšie rozvinutých ľudí svätožiarou, aby naznačili posvätnú povahu týchto subjektov. Posvätné knihy z tejto doby tiež spomínajú aury.

Hildegarda von Bingen (1098 – 1179) bola asi prvá osoba na Západe, ktorá písala o aure, keď opisovala žiarivé líce, ktoré videla vo svojich víziách. V kresťanstve, hlavne v katolíckych spisoch, jestvuje mnoho záznamov o aurách. V štrnástom storočí, keď Tornerius, kartuziánsky kňaz, neprišiel odslúžiť omšu, kostolník zašiel do jeho komory a uvidel, že miestnosť žiarila jasným svetlom vyžarujúcim z Otca. Pri jednej príležitosti svetlo vyžarujúce z blaženého sv. Františka z Asisi bolo také ohromné, že celkom zatienilo svetlo mesiaca.¹

¹ Leonard George, *Alternative Realities. The Paranormal, The Mystic and The Transcendent in Human Experience* (New York: Facts on File, Inc., 1995), 24.

V šestnástom storočí Paracelsus (1493 – 1541), švajčiarsky lekár a alchymista, opísal auru ako „ohnivú guľu“. Napísal: „Táto vitálna sila nie je uzavretá v človeku, ale žiari okolo neho ako svetielkujúca sféra a môže pôsobiť na diaľku. Imaginácia človeka prostredníctvom týchto poloprírodných lúčov môže vyvolávať zdravé alebo patologické účinky. Môže otráviť podstatu života a zapríčiniť choroby, alebo sa táto esencia života dá po znečistení znova očistiť a obnoviť zdravie.“²

O sto rokov neskôr Johann Baptista van Helmont (1580 – 1644), flámsky lekár a chemik, formuloval teóriu, že ľudské bytosti vyžarujú magnetické fluidum nazvané *magnale magnum*. Veril, že sa dá využiť na liečebné účely. Veril aj v existenciu duše, ktorú nazval *aura vitalis seminum*.

Emmanuel Swedenborg (1688 – 1772), švédsky mystik a vedec, opísal auru vo svojom *Spirituálnom denníku*: „Jestvuje spirituálna sféra obklopujúca každú bytosť, prírodnú aj telesnú.“

V 1845 barón Karl von Reichenbach (1788 – 1869), vedec, ktorý objavil parafín a kreozot, opísal energiu, ktorú nazval *od* alebo *odická sila*. Zistil, že určití senzitivní ľudia dokážu vidieť nezreteľné, slabé svetlo vyžarujúce z pólov magnetu. Viedlo ho to k ďalším experimentom v zatemnených priestoroch a pracoval so špeciálne vybranými subjektmi, ktorých nazval *senzibilmi*. Testoval pokusné osoby, ktoré uvádzali, že vidia iskrenie, lúče svetla a energiu podobnú plameňu emitované končekmi prstov, rastlinami, zvieratami, magnetmi a zvláštnymi kryštálmi. Barón von Reichenbach napriek búrlivej kritike, ktorú vyvolal jeho výskum, pokračoval v skúmaní a publikovaní svojich objavov až do smrti.

V 1908 anglický lekár Dr. Walter J. Kilner (1847 – 1920) zistil, že ľudská aura je prístupná zraku, ak sa na ňu pozerá

² Paracelsus, citované podľa Lewis Spence, *An Encyclopedia of Ocultismus* (London: Georg Routledge & Sons Ltd. 1920), 51.

pomocou filtra obsahujúceho dikyanín, kamennouhoľnú substanciu. Dikyanín dočasne spôsobil krátkozrakosť osoby a toto umožnilo, aby osoba uvidela vyžarovanie v ultrafialovej časti spektra. Dr. Kilner a každý, koho to zaujímalo, využíval filter a mohol vidieť tvar, farbu a štruktúru rozličných vrstiev aury. Dr. Kilner experimentoval aj s rozličnými plynovými výparmi zlúčenín ako amónium, bromid, chlór a jód, aby zisťoval, ako vplyvajú na auru. Niektoré látky pozmenili farbu aury, kým iné vyvolali kontrakcie najvnútornejšej vrstvy. Dr. Kilner dokonca našiel aj dobrovoľníkov, ktorí dokázali vedome zmeniť farbu svojich aur. Dokázali ovplyvniť celú auru alebo nejakú jej časť, ktorú Kilner precízne označil.

A čo je dôležitejšie, Dr. Kilner skúmal aury zdravých ľudí v porovnaní s tými, ktorí trpeli rozličnými ochoreniami. Na základe svojich bádání prišiel k záveru, že adekvátne dokáže určiť tak zdravú, ako aj nezdravú auru. Napísal: „Skúmanie aury bolo prostriedkom na upokojenie nemalého množstva ľudí, ktorí si mysleli, že majú rakovinu.“³

Dr. Kilner v roku 1911 publikoval knihu *The Human Aura* o svojich zisteniach, a výsledkom bolo, že ho najvýznamnejšie lekárske špičky zosmiešnili. Našťastie ho to neodradilo a pokračoval v bádání. Jeho posledná kniha *The Human Atmosphere* vyšla v roku 1921. Na základe použitia dikyanínu Dr. Kilner rozlíšil tri úrovne aury. Prvú vrstvu aury nazval éterickým dvojníkom. Bola to jemná, zväčša transparentná vrstva najbližšie pri tele. Je široká asi pol až jeden centimeter. Túto vrstvu obklopuje vnútorná aura, ktorá je hutnejšia a siaha asi sedem centimetrov od tela, a vonkajšia aura, ktorá sa sťahuje a rozširuje zväčša na tridsať centimetrov od tela. Kilner postrehol, že zdraví ľudia vysielajú farebné lúče vychá-

³ Walter J. Kilner, *The Human Atmosphere (The Aura)* (New York: E. P. Dutton & Co., 1920), 262.

dzajúce z tela a prenikajúce do vonkajšej aury. Pretože u chorých to absentuje, Dr. Kilner začal študovať takúto auru, aby pochopil, či sa nedá použiť na diagnostikovanie chorôb.

Pozoruhodné na Kilnerovom výskume je, že nikdy nemal znalosti alebo záujem o okultizmus. Nečítal nič o východnom mysticizme alebo o teozofii, napriek tomu jeho vedecký prístup dospel k rovnakým zisteniam, aké mystici opisovali tisícky rokov.

V jeho výskume pokračoval anglický biológ Oscar Bagnall a vyvinul filter obsahujúci pinacynol a metylén modrý. Tieto filtre sa dali nosiť ako okuliare a boli veľmi obľúbené ako „aurové sklička“. Zvláštne sklá umožňujúce pozorovanie aury sú ešte dnes dostupné na internete. Kniha Oscara Bagnalla o tejto téme *The Origin and Properties of the Human Aura* bola uverejnená v roku 1937.

V dvadsiatom storočí sa ľudia začali zaujímať o fotografovanie aury. Šlírenové zariadenie, vynález devätnásteho storočia na detekovanie prasklín skla, bolo prvým nástrojom schopným odfotografovať auru. Tento prístroj ukazoval to, čo sa opisovalo ako „trblietavá, dúhovo sfarbená aura“⁴ obklopujúca ľudí. Lekári na londýnskej City University skúmali energie obklopujúce telo a objavili, že obsahujú o 400 percent viac mikroorganizmov než okolitý vzduch. To ich viedlo k záveru, že „aura“ obsahuje potenciálne choroby, lebo teplý vzduch účinne zachytáva baktérie, aj neorganickú látku a malé kúsky odlúpenej kože.⁵ Väčšina bádateľov aury verí, že choroby možno vidieť v éterickom tele, v tej vrstve aury, ktorá je najbližšie k telu a ich fotografie, ako sa zdá, to potvrdzujú.

⁴ David Heiserman, citované podľa *The Schlieren System – An Aura Detector?* Sheila Ostrander a Lynn Schroeder, stať v *Human Aura*, editor Nicolas Regush (New York. Berkley Books, 1977), 190.

⁵ *The Schlieren System – An Aura Detector?* Sheila Ostrander a Lynn Schroeder, stať v *The Human Aura*, editor Nicholas Regush, 190.

V roku 1939 Semjon Davidovič Kirlian (1898 – 1978), ruský elektrotechnický inžinier, náhodne objavil, že dokáže fotografovať auru. Prvé vnuknutie dostal, keď sa prizeral pacientovi na psychiatrii, ktorému bola aplikovaná elektroliečba. Spozoroval jemný záblesk svetla medzi pacientovou pokožkou a elektródou. Po tom, čo urobil tento objav, spolu so svojou manželkou Valentínou zostrojil fotografický aparát, ktorý viedol elektrinu z vysokofrekvenčného iskrového generátora ponad platne, potiahnuté fóliou fotografického filmu. Semjon Kirlian si spálil ruky, keď to po prvý raz skúšal, ale rýchlo zabudol na bolesť, keď zbadal na platni fotku svojho aurového poľa. Svetielkujúce fotografie, ktoré tento jednoduchý prístroj zhotovil, ukazovali auru všetkého živého navôkol.

Pri jednej príležitosti dostali Kirlianovci dva takmer totožné rastlinné listy so žiadosťou, aby ich odfotili. Kirlianovci sa potešili, že majú možnosť predviesť, ako ich zariadenie funguje. Strávili celú noc fotografovaním, aby zabezpečili čo najlepší výsledok. Lenže nezávisle od toho, ako veľmi sa usilovali, len jeden z listov produkoval jasný svetielkujúci efekt, ktorý sa snažili získať. Jeden list odhaľoval guľovitý záblesk symetrického tvaru nad celým listom, druhý list vytváral len nepatrné tmavé tieň. Sklamanie Kirlianovcov pominulo, keď sa dozvedeli, že jedna z rastlín bola nakazená vážnou chorobou, čo ich prístroj zachytil.⁶

Dvojica strávila trinásť rokov výskumom Kirlianových snímok, kým im sovietski byrokrati poskytnú moderné laboratórium, aby pokračovali vo svojej práci.

Nasledovní bádatelia pokračovali so skúmaním Kirlianových fotografií, najmä v oblasti zdravia. Jedným z najvýznamnejších bádateľov je Dr. Valerie Huntová, ktorá bola tridsaťpäť rokov

⁶ Sheila Ostrander a Lynn Schroeder, *Psychic Discoveries behind the Iron Curtain* (New York: Bantam Books, 1970), 203-207.

profesorkou kineziológie na UCLA. Vo svojej knihe *Infinite Mind: Science of Human Vibrations of Consciousness*, napísala: „Výsledkom mojej práce je, že už dávnejšie nepokladám telo za organické systémy alebo tkanivá. Zdravé telo je kontinuum interaktívneho energetického elektrodynamického poľa.“⁷

Dr. Thelma Mossová (1918 – 1997) v Neuropsychiatrickom ústave Kalifornskej univerzity v Los Angeles skúmala koreláciu medzi emocionálnymi stavmi ľudí a farebnými zábleskami, ktoré vidno na špičkách ich prstov na Kirlianových snímkach. Objavila, že ľudia prežívajúci silné emócie, ako napr. hnev, vyžarujú na končekoch prstov červenú korónu, ale uvoľnení a spokojní ľudia produkujú modrý výboj. Občas sa dospelo k iným ohromujúcim zisteniam, keď sa končeky prstov ľudí snímali zároveň. Koróna niektorých ľudí ustavične mizla. Vedci sa domnievali, že niekedy energetické polia dominantnejších osobností môžu zatieniť energetické polia menej dominantných ľudí.⁸

Koncom roka 1980 Dr. Harry Oldfield, britský homeopat, vypracoval vlastný postup vychádzajúci z Kirlianovho výskumu. Nazval ho polykontrastná interferenčná fotografia (PIP). Jeho prístroj zaznamenáva energetické polia obklopujúce ľudské telá, aby určil ich zdravotný stav. Keď sa problém identifikuje, Dr. Oldfield sa snaží liečiť pacienta pomocou nastolenia rovnováhy energie, ktorá ho obklopuje. Oldfieldove tvrdenia si vyslúžili značnú dávku skepticizmu a výskum stále pokračuje.⁹

⁷ Valerie V. Hunt, *Infinite Mind: Science of the Human Vibrations of Consciousness* (Malibu, CA: Malibu Publishing Company, 1989, Revised edition 1990).

⁸ Thelma Moss, *The Body Electric: A Personal Journey into the Mystery of Parapsychology and Kirlian Photography* (Los Angeles: J. P. Tarcher, 1979), 143-149.

⁹ Harry Oldfield a Roger Coghill, *The Dark Side of Brain: Major Discoveries in the Use of Kirlian Photography and Electrocrystal Therapy* (Dorset, UK: Element Books, 1988). Grant Solomon and Jane Solomon, *Harry Oldfield's Invisible Universum. The Story of One Man's Search for the Healing Methods that will Help Us Survive the 21st Century* (Wellingborough, UK: Thorsons Publishers, 1998. revisited Edition, 2003).

Fotografické aparáty zobrazujúce auru možno nájsť v mnohých obchodoch New Age, v obchodných centrách a výstavách na celom svete. Slúžia ako cenný prístroj na oboznámenie sa ľudí s auru. Žiaľ, tieto aparáty nezachytávajú skutočnú auru. Namiesto toho ju „čítajú“ elektronicky a konvertujú energiu na farby, ktoré odrážajú pocity a emocionálne stavy osôb v čase, keď sa fotografovali. Obvykle osoba, ktorá chce mať fotku svojej aury, zaujme pozíciu v sede za jednoduchým pozadím a položí jednu ruku na snímací senzor, ktorý sníma vyžarovanie tejto osoby, ktoré sa transformuje počítačom a konvertuje na farebný mrak obklopujúci snímku osoby. Farby, ktoré sa zjavia, môžu naznačovať osobnosť osoby, ale omnoho častejšie odhaľujú nálady a emócie osoby v danom momente.

Výskumníci v Japonsku v roku 2009 použili zvláštne kamery schopné detegovať jednotlivé fotóny, aby preskúmali svetlo emitované ľudským telom. Frekvencia tohto svetla je tisíckrát nižšia než tá, ktorú rozoznávame len očami. Počas troch dní päť zdravých dobrovoľníkov – mužov fotografovali pri dokonalom zatemnení každé tri hodiny od desiatej rána do desiatej večer. Bádania odhalili, že vyžarovanie počas dňa kolíše. Najnižšie bolo ráno o desiatej a vrchol dosiahlo o štvrtej popoludní. Potom vyžarovanie postupne klesá. Tento spôsob fotografovania skrýva potenciál pre detekciu nerovnováh a zdravotných podmienok v ľudskom tele, lebo rozdiely v intenzite vyžarovania svetla sú pravdepodobne spojené s metabolickým cyklom osoby.¹⁰

¹⁰ Masaki Kobayashi, Daisuke Kikuchi and Hitoshi Okumara, *Imaging of Ultraweak Spontaneous Photon Emission from Human Body Displaying Diurnal Rhythm*. Článok v online časopise PloS ONE, JULY 16, 2009. <http://www.pubmedcentral.nih.gov/articlerender.fcgi?tool=pubmed &pubmedid=19606225>.

Výskum pokračuje a je to oblasť, v ktorej ešte ľudia môžu očakávať originálny prínos. Dúfam, že prečítanie tejto knihy vás dostatočne podnieti k tomu, aby ste začali vlastné bádanie v tejto fascinujúcej téme.

Táto kniha vás naučí, ako vnímať a rozumieť aure. Objavíte, ako využiť auru, aby ste nadobudli dobré zdravie, neochvejnú vieru a úspech v každej sfére života. Objavíte úžasný systém čakier, ktoré nabíjajú celú vašu bytosť. Naučíte sa, ako sprostredkovať interpretácie aury iným. A tiež sa naučíte, ako využiť vaše poznanie aury, aby ste pomohli sebe aj iným.

1

ČO JE AURA?

Aura je podľa slovníka elektromagnetické energetické pole, ktoré obklopuje všetko živé. Ursula Robertsová to nazýva „vibrujúce magnetické pole, ktoré obkolesuje každú osobu, tak ako svetlo kopíruje horiacu sviečku alebo vôňa kvetinu“.¹¹ Swami Panchadasi v knihe *The Human* opísal auru ako „jemnú éterickú radiáciu alebo vyžarovanie obklopujúce každú živú bytosť. Šíri sa asi šesťdesiat až deväťdesiat centimetrov všetkými smermi od tela.“¹² V skutočnosti je aura viac než to. Keďže je časťou každej bunky tela, správnejšie treba auru charakterizovať skôr ako rozšírenie tela než ako niečo, čo ho obopína.

Aura odkrýva charakter osoby, mentálny a emočný stav, zdravie, vitalitu a životné osudy. Aura zreteľne odhaľuje utkvelé myšlienky a city. Ak človek zmení svoje dlho pretrvávajúce myšlienky a city, aura sa tiež zmení, aby to reflektovala. Ľudia, ktorí dokážu prečítať auru, vedia presne povedať, aké sú vaše životné pocity v danom momente, lebo to jasne ukazuje aura.

¹¹ Ursula Roberts, *The Mystery of the Human Aura* (London: The Spiritualist Association of Great Britain, 1950), 1.

¹² Swami Panchadasi, *The Human Aura. Astral Colors and Thought Forms* (Chicago: Yoga Publication Society, 1912), 6. Swami Panchadasi bol jeden z mnohých pseudonymov, ktoré používal William Walker Atkinson (1862-1932). Niekoľko vydání tejto knihy je voľne dostupných na internete.

Aura priemerného človeka siaha dva až tri metre všetkými smermi od tela a má tvar vajca. O niektorých veľmi duchovných ľuďoch sa hovorilo, že ich aura sa rozprestierala niekoľko kilometrov a ich stúpenci sa radovali, že s nimi trávia čas, sčasti aj preto, že mohli vnímať auru tejto osoby vôkol nich. Niektorí ranní nasledovníci Gautamu Buddha tvrdili, že jeho aura dosahovala tristodvadsaťjeden kilometrov.¹³

Veľkosť aury expanduje a rozširuje sa v závislosti od zdravia a vitality osoby. Nieкто, kto je vášnivý, telesne fit, a plný radosti zo života bude mať omnoho väčšiu auru, než nieкто krehký a negativistický. Osoba s väčšou aurou je lepšie chránená pred vonkajšími silami než osoba s aurou, ktorá len obopína jej telo. Človek s väčšou aurou si bude viac vychutnávať život a bude ho mať pod kontrolou. Na druhej strane sa človek s menšou aurou bude cítiť bezmocný, unavený a neschopný.

Vaša aura ustavične interaguje s aurou ľudí, ktorých stretávate, nech idete kamkoľvek. Rozširuje a zužuje sa po celú dobu ako výsledok pôsobenia pozitívnych a negativistických ľudí, ktorých máte alebo nemáte radi. Vy aj oni ustavične prijímate a vydávate energiu. Preto sa cítite vyčerpaní, vyštvavení a bez energie, keď strávite čas s negativistickými ľuďmi. Som si istý, že poznáte ľudí, ktorí vo vás vždy zanechajú pocit absolútnej vyčerpanosti, lebo po celú dobu vysávali energiu z vašej aury. Zvyčajne sa to deje podvedome, ale už som stretol niekoľko ľudí, ktorí zámerne posilňovali svoje aury tým, že odčerpávali energiu z iných aur.

Naopak, poznáte aj ľudí, s ktorými radi trávite čas, lebo sa s nimi cítite dobre. Majú nadbytočnú energiu a podvedome vám pomáhajú rozšíriť vašu auru. Rovnaký účinok má, keď trávime čas s priateľmi a milovanými osobami.

¹³ Cassandra Eason, *Encyclopedia of Magic & Ancient Wisdom* (London: Judy Piatkus (Publishers) Limited, 2000), 11.